

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 15 marca 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez College van Beroep voor het Bedrijfsleven – Niderlandy) – Tele2 (Netherlands) BV, Ziggo BV, Vodafone Libertel BV/Autoriteit Consument en Markt (ACM)

(Sprawa C-536/15) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Sieci i usługi łączności elektronicznej — Dyrektywa 2002/22/WE — Artykuł 25 ust. 2 — Biura numerów i spis abonentów telefonicznych — Dyrektywa 2002/58/WE — Artykuł 12 — Spisy abonentów — Udostępnienie danych osobowych dotyczących abonentów dla celów świadczenia publicznie dostępnych usług biura numerów i spisu abonentów — Zgoda abonenta — Rozróżnienie według państwa członkowskiego, w którym świadczone są publicznie dostępne usługi biura numerów i spisu abonentów — Zasada niedyskryminacji)

(2017/C 151/12)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

College van Beroep voor het Bedrijfsleven

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Tele2 (Netherlands) BV, Ziggo BV, Vodafone Libertel BV

Strona pozwana: Autoriteit Consument en Markt (ACM)

przy udziale: European Directory Assistance NV

Sentencja

- 1) Artykuł 25 ust. 2 dyrektywy o usłudze powszechnej 2002/22/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie usługi powszechnej i związanych z sieciami i usługami łączności elektronicznej praw użytkowników (dyrektywy o usłudze powszechnej), zmienionej dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/136/WE z dnia 25 listopada 2009 r., należy interpretować w ten sposób, że pojęcie „wniosku” zawarte w tym artykule obejmuje również wniosek złożony przez przedsiębiorstwo z siedzibą w państwie członkowskim innym niż to, w którym mają siedziby przedsiębiorstwa przypisujące numery telefoniczne abonentom, które to przedsiębiorstwo wnosi o udzielenie posiadanych przez owe przedsiębiorstwa istotnych informacji w celu świadczenia publicznie dostępnych usług biura numerów i spisu abonentów w tym państwie członkowskim lub w innych państwach członkowskich.
- 2) Artykuł 25 ust. 2 dyrektywy 2002/22, zmienionej dyrektywą 2009/136, należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwia się on temu, aby przedsiębiorstwo, które przypisuje numery telefoniczne abonentom i ma obowiązek, na mocy przepisów krajowych, uzyskania zgody tych abonentów na wykorzystanie dotyczących ich danych do celów świadczenia usług biura numerów i spisu abonentów, sformułowało ten wniosek w taki sposób, aby wspomniani abonenci wyrażali w sposób odmienny zgodę na to wykorzystanie w zależności od państwa członkowskiego, w którym świadczą te usługi przedsiębiorstwa mogące wnosić o udzielenie informacji, o których mowa w owym przepisie.

⁽¹⁾ Dz.U. C 27 z 25.1.2016

Wyrok Trybunału (dziesiąta izba) z dnia 15 marca 2017 r. – Komisja Europejska/Królestwo Hiszpanii

(Sprawa C-563/15) ⁽¹⁾

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Środowisko naturalne — Dyrektywa 2008/98/WE — Artykuły 13 i 15 — Gospodarowanie odpadami — Ochrona zdrowia ludzi i środowiska naturalnego — Odpowiedzialność — Składowiska odpadów)

(2017/C 151/13)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: L. Pignataro-Nolin i E. Sanfrutos Cano, pełnomocnicy)